

DE EUCHARISTISCHE

GEHOORZAAMHEID BELEVEN

Vasten 2023 – Het gebed, een weg om onze roeping als kind van God te beleven

Het gebed is vooral de plaats waar men leert zoon en dochter van God te worden, door de kind-houdingen in praktijk te brengen die Jezus ons leerde tijdens zijn verleidingen in de woestijn: de tijd nemen om gekeerd te zijn naar de Vader, Hem erkennen als Vader, bron van mijn leven, zijn Woord als voedsel ontvangen, mijn vertrouwen in Hem terug uitspreken in een daad van diepe dankbaarheid en aanbidding, en zo vast te houden in hoop. De innerlijke omvorming die wij verwachten is ons verenigen met het gebed van Jezus, met Hem verbonden te zijn, met Hem gekeerd naar de Vader in de kracht van de Geest. Het contemplatieve gebed bestaat "heel eenvoudig" in wakker blijven in het geloof in deze kinderlijke houding waarin men de gave en het plan van de Vader verwelkomt en waar men zich aan Hem aanbiedt. Het gaat erom ons bestaan aan te passen aan dat van Jezus, want het is door het leven van Jezus dat wij gered zijn, en ieder van ons, is geroepen dit leven binnen te gaan, dat wil zeggen deze weg van heiligheid, door onze schreden in die van Jezus te zetten.

De eucharistie van Jezus

Op de drempel van deze Goede Week worden wij uitgenodigd Jezus te aanschouwen in zijn paasmysterie om steeds beter te begrijpen met welke liefde Hij ons heeft liefgehad en hoe Hij ons heeft gered. Nu is het leven van Jezus, vanaf zijn menswording tot aan zijn opstanding, volledig een Eucharistie door het

offer van zichzelf dat Hij aan zijn Vader brengt ; zijn hele leven is een dankzegging en het volbrengen van Gods werken, het aanvaarden en het uitvoeren van de wil van zijn Vader, zoals hij duidelijk aangaf tijdens zijn verleidingen in de woestijn. Paulus bevestigt dit: *"In hem worden alle beloften van God ingelost; en daarom is het ook door hem dat we amen zeggen tot Gods eer"* (2 Kor. 1, 20). Daarom is de Eucharistie onlosmakelijk verbonden met het leven van Jezus zelf en vooral met zijn paasmysterie. Bovendien vindt de instelling van de Eucharistie plaats op de vooravond van het paasoffer, waar hij sacramenteel vooruitloopt op de gave van zijn Lichaam en zijn Bloed door de offerande van brood en wijn. In de instelling van de Eucharistie in het cenakel brengt Jezus heel de betekenis van de gebaren en woorden die hij tijdens zijn Pascha zal uitspreken; **de inhoud van de Eucharistie ver-dicht en anticipeert op het mysterie van de dood en verrijzenis van Jezus.**

Want als Jezus de riten van Israël volgt in de viering van een paasmaaltijd, dan brengt Jezus' maaltijd op Witte Donderdag iets nieuws: *"Met de leerlingen vierde Hij het Pascha-maal van Israël, de herinnering aan de bevrijdende daad van God, die Israël uit de slavernij in de vrijheid voerde. Jezus volgt de rituelen van Israël. Hij spreekt het lofgebed en de zegen over het brood uit. Maar dan gebeurt er iets nieuws. Hij dankt God niet alleen voor de grote daden van het verleden, Hij dankt Hem voor zijn eigen verheerlijking, die wordt voltrokken aan het Kruis en in de Opstanding. Daarbij spreekt Hij ook tot de leerlingen met woorden die alles van de Wet en de Profeten in zich dragen: "Dit is mijn Lichaam dat voor u gegeven wordt. Deze beker is het Nieuwe Verbond in mijn*

Bloed.” (Benedictus XVI, slotpreek op de We-reldjongerendagen van 2005 te Keulen.) En de Heilige Vader preciseerde wat op myste-rieuze wijze werkelijkheid wordt bij de instelling van de Eucharistie: *“Als Hij brood tot zijn Lichaam en wijn tot zijn Bloed maakt, loopt Hij vooruit op zijn dood, ervaart Hij deze innerlijk en ver-andert die zo in een daad van liefde. Wat uiterlijk een daad van bruto geweld is, wordt innerlijk een daad van liefde, die zichzelf wegschenkt, geheel en al. Dat is in feite de verandering die in de zaal van het Laatste Avondmaal heeft plaats gevonden en die bestemd was een heel proces van veranderingen op gang te brengen, waarvan het laatste doel is de wereld zodanig te veranderen dat God alles in allen is”* (vgl. 1Kor 15,28). Naast het transformatieproces van brood en wijn in zijn Lichaam en Bloed, **bewerkstelt Christus de transformatie van onmenselijk geweld in de gave van liefde**, en vervolgens zal de opstanding de transformatie van dood in leven be-werkstelligen. *“Dat is om zo te zeggen, zegt Benedictus XVI, “ de kernsplitsing in het binnenste van het zijn - de over-winning van de liefde op de haat, de overwinning van de liefde op de dood. Alleen vanuit deze innerlijke explosie van het goede, dat het kwade overwint, kan dan de kettingreactie van verande-ringen uitgaan die geleidelijk de wereld omvormt.”* **Al onze energieën van geweld, haat en dood, in ons hart omvormen in een daad van liefde, dat is de ware revolutie, de ware bevrijding van onze mensheid.**

Een proces van omvormingen

Het gaat er dus om ons leven vorm te ge-ven naar de dankzegging van Christus Jezus, door binnen te gaan in zijn Paas-mysterie. Deze eis van bekering vloeit voort uit de realiteit zelf van het eucha-

ristisch mysterie. Inderdaad, Jezus heeft de Eucharistie niet ingesteld door alleen maar te zeggen "dit is mijn lichaam, dit is mijn bloed". Maar hij zei: "Dit is mijn gebroken lichaam, dit is mijn vergoten bloed". De Jezus van de Eucharistie is dus de Jezus van de Passie, een man bedekt met bloed, modder en spuug die ons zijn leven aanbiedt. **De Eucharistie is een sacrament van sterven aan zichzelf voordat het een sacrament van leven is. En omdat het eerst een sacrament van de dood is, kan het voor ons een sacrament van het leven zijn.** Volgens Jezus' eigen leer zal hij die zijn leven verliest omwille van mij en het evangelie, het redden.

De Eucharistie werd immers ingesteld ter gelegenheid van de grote apostolische mislukking van Jezus bij de menigte, aan het begin van het Paastridium en na de voetwassing. Zij werd ingesteld in de nacht waarin hij werd overgeleverd, zoals het woord zelf van de consecratie ons herinnert. En Paulus herinnert de Korintiërs eraan: "*Dus altijd wanneer u dit brood eet en uit de beker drinkt, verkondigt u de dood van de Heer, totdat Hij komt.*" (1 Kor. 11, 26). Daarom wordt na elke consecratie de toehoorders uitgenodigd om deze in de anamnese te verkondigen: wij verkondigen uw dood, verrezen Heer! Dit is ook de reden waarom Jezus brood en wijn koos, dat wil zeggen vermalen tarwe en geplette druiven. Bovendien zijn dit brood en de wijn gescheiden om nog duidelijker aan te geven: **het lichaam en het bloed die gescheiden zijn, betekenen de dood van de mens.**

Om dit heilswerk aan te duiden, herhaalt Jezus in de Eucharistie de gehoorzaamheid aan zijn Vader. Door het Paasmysterie zegt hij ja tegen de wil van God die

hem vraagt zijn leven te geven voor zijn broeders en zusters. Dit ja is vooral een ja van gehoorzaamheid. Met heel zijn wezen **verlangt Jezus te leven, hij houdt meer van het leven dan enig ander mens;** uit zichzelf wil hij absoluut niet sterven, zoals hij zegt in de hof van olijven. Maar deze gehoorzaamheid die Hem het leven kost is geen eenvoudige berusting, alsof hij, na lange uren van strijd in gebed om te proberen de Vader op andere gedachten te brengen, zijn nederlaag toegaf. Nee, het is een liefdevolle gehoorzaamheid. Het is uit liefde voor de Vader en voor de mensen dat hij dit kruisigende ja voor zichzelf zegt. Meer dan van zichzelf, houdt hij van de Vader en voor hem van alle mensen. En **het is een eucharistische gehoorzaamheid, want het is uit liefde en in dankzegging dat hij zijn jawoord geeft aan de Vader.**

Worden als Jezus, totaal gegeven

Welnu, **Jezus vraagt me, dit ja van liefdevolle en eucharistische gehoorzaamheid, tot het mij net maken.** Wanneer Jezus ons zegt dit te doen ter nagedachtenis aan Hem, is het minder de herhaling van een ritueel dan de intrede in zijn gehoorzaamheid vol vertrouwen aan zijn Vader. Hij zei ja, Hij gaf zijn leven voor zijn broeders en zusters. Dat is wat Hij deed en dat is wat hij ons vraagt te doen. Ik moet, net als hij, een gegeven mens worden, volledig overgeleverd aan de wil van God, in liefdevolle en eucharistische gehoorzaamheid aan God en uit liefde voor mijn broeders en zusters. En daarom kan de heilige Johannes het relaas van de instelling van de Eucharistie vervangen door de voetwassing.

In de Eucharistie eet ik zijn overgeleverd lichaam, drink ik zijn vergoten bloed,

verenig ik mij met Jezus, word ik één met deze Jezus die een gegeven persoon is, maak ik zijn ja van liefdevolle en eucharistische gehoorzaamheid tot het mijne. **Door degene die zich heeft overgeleverd te verwelkomen, door te verlangen om zelf een overgeleverd persoon te worden, treed ik werkelijk binnen in de Eucharistie van Jezus.** Communiceren aan het Lichaam en Bloed van Christus zonder de Eucharistie van Jezus te willen binnengaan, zal nooit enig effect hebben in mijn leven. Telkens als ik naar voren ga om de communiceren, stel ik een gebaar dat "ja aan uw wil Heer" betekent, een ja van gehoorzaamheid, van liefde en dankbaarheid. Dit gebroken lichaam eten, drinken aan dit vergoten bloed, is mij verenigen met zijn ja, om samen met hem ja te zeggen tegen Gods wil voor mij. De Eucharistie is daarom een oproep voor ieder van ons. **Jezus roept ons op, om ons ja van gehoorzaamheid te komen voegen bij zijn ja voor het heil van de wereld.** Zo krijgt de Mis haar volle betekenis in ons leven: binnengaan in het Pascha van Jezus, dat Pascha dat dagelijks in de eerste plaats wordt beleefd in nederige broederlijke dienst.

Verenigd leven

En we kunnen opnieuw met Paulus zeggen: *"In Hem worden alle beloften van God ingelost; en daarom is het ook door Hem dat we amen zeggen, tot Gods eer. Het is God die u en ons Christus als fundament geeft, die ons allen heeft gezalfd, heeft gewaarmerkt als zijn eigendom en als voorschot de Geest in ons hart gegeven heeft."* (2 Kor 1:20-22). Dit is waartoe Benedictus XVI ons uitnodigde in zijn reeds geciteerde preek voor de Wereldjongerendagen van 2005: *"Op deze eerste fundamentele verandering van geweld in liefde, van dood in leven,*

*volgen dan de volgende veranderingen. Brood en wijn worden zijn Lichaam en Bloed. Maar hier mag de verandering niet stoppen, hier moet die juist volledig beginnen. Het Lichaam en Bloed van Christus worden ons gegeven, opdat wij omgevormd zullen worden. Wij zelf moeten het Lichaam van Christus worden, zijn bloedverwanten. Wij eten allen van het ene brood. Dat betekent echter: wij worden onderling één. Aanbidding wordt, zo hebben wij gezegd, eenwording. **God staat niet meer tegenover ons als de geheel Andere. Hij is in ons en wij in Hem.** Zijn dynamiek doordringt ons en wil vanuit ons de anderen en de hele wereld doordringen, opdat zijn liefde werkelijk de alles overheersende maat van de wereld wordt.”*

Door op deze manier zowel de viering van de Eucharistie als het persoonlijk gebed op te vatten, die beide een missionaire dimensie openen, begrijpen we beter hoe het christelijk leven zijn eenheid kan vinden. En bovenal staan deze dimensies van het christelijk leven (zending, sacramenten en persoonlijk gebed) niet tegenover elkaar. Wel integendeel, in zichzelf en in hun volmaaktheid van liefde worden zij ondersteund en voltooid door dezelfde dynamiek van aanvaarding en vervulling van het plan van de Vader, dit jawoord aan de Vader. Gebed en zending staan alleen tegenover elkaar in de onvolmaaktheid van ons leven, dat wil zeggen, als het gebed maar een eenvoudige inactiviteit is, een terugplooiën op mezelf, of de actie, een eenvoudige opwinding, een bezigheid om de leegte van mijn bestaan te vullen. In werkelijkheid zijn de tijd die ik besteed aan het gebed, mijn deelname aan de sacramenten en mijn missionaire inzet allemaal plaatsen waar ik mijn

roeping van geestelijk kind-zijn verwelkom en in praktijk breng: het beleven en vieren van de gave van God, onze Vader, gekeerd blijven naar Hem en deze liefde beantwoorden.

Wegen om de meditatie eigen te maken

Voortaan zullen drie vragen me in staat stellen de nauwkeurigheid en authenticiteit van mijn gebedsleven te meten:

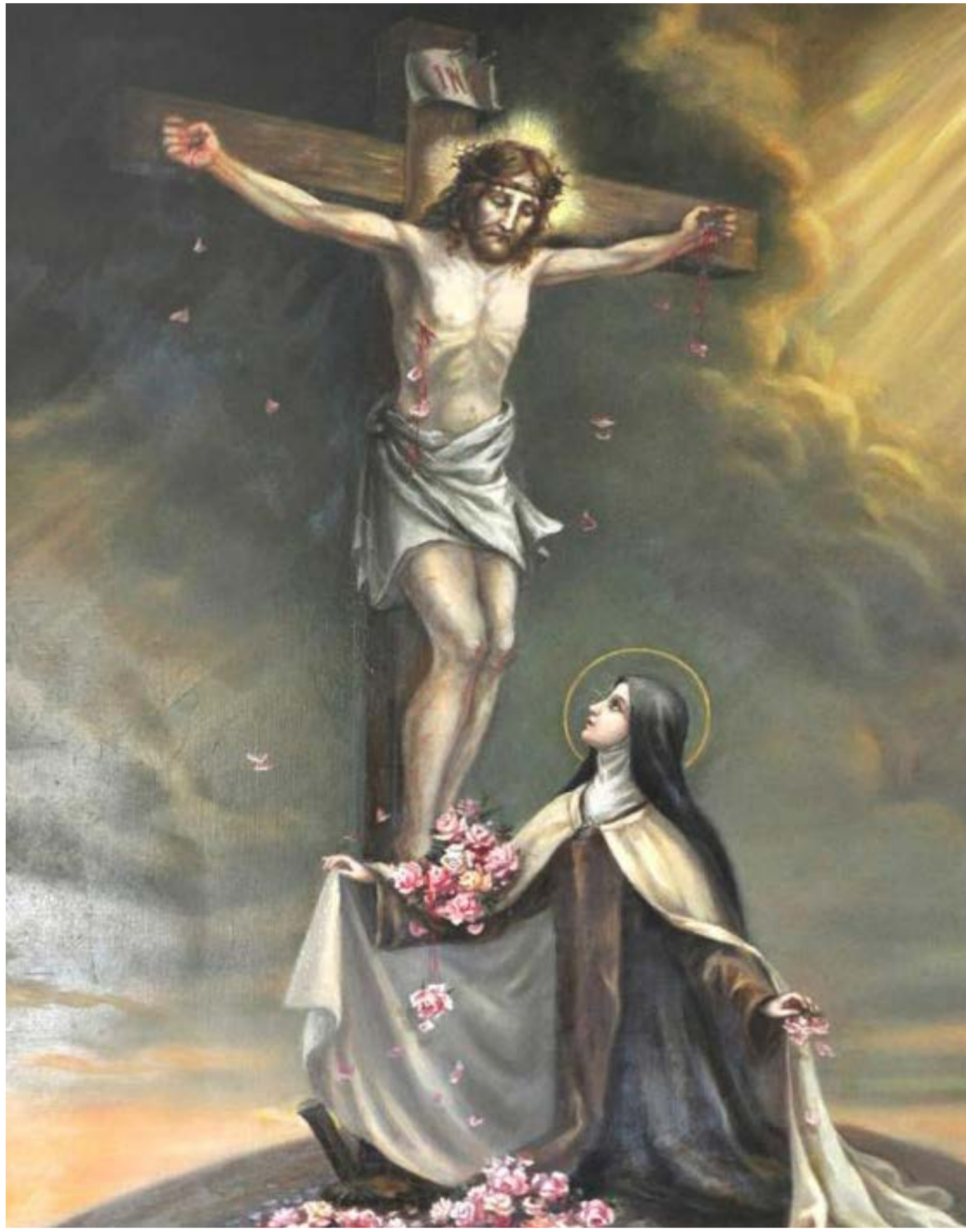
- Is mijn gebed eucharistisch, is het een offerande en een 'ja' aan God onze Vader met Jezus, en hoe zijn mijn dienstbaarheid, mijn zending, zijn zij ook een gebed, een 'ja' aan de Vader?
- Hoe zie en beleef ik een eenheid tussen de drie dimensies van mijn christelijk leven, het gebed, de dienstbaarheid en de sacramenten?
- En hoe drukken disharmonieën, spanningen en zelfs tegenstellingen de bekeeringen uit die ik nog moet doormaken?

Br. Antoine-Marie Leduc
(klooster van Avon)

Gebed voor elke dag van de week - Week 6

Maandag 3 april: De mateloosheid van de liefde

« Maria nam een kruikje vol kostbare, zuivere nardusolie, zalfde daarmee de voeten van Jezus en droogde ze af met haar haar. De geur van de olie trok door het hele huis. » (Joh 12,3)

« ...ik keek naar een afbeelding van Jezus aan het kruis. Ik werd geraakt door het bloed dat uit een van zijn goddelijke handen druppelde. ...En ik besloot om in de geest aan de voet van het kruis te blijven staan om de goddelijke dauw op te vangen die ervan afdruppelde. Ik begreep dat ik die dauw meteen zou moeten uitgieten over de zielen... » (Heilige Thérèse van het Kind Jezus, Man. A 45v.)

Zoals "Maria" of zoals "Thérèse" vraagt Jezus mij vandaag om een gebaar, een houding, die het antwoord van liefde uitdrukt dat Hij van mij verwacht.

Dinsdag 4 april: Instemmen met Jezus

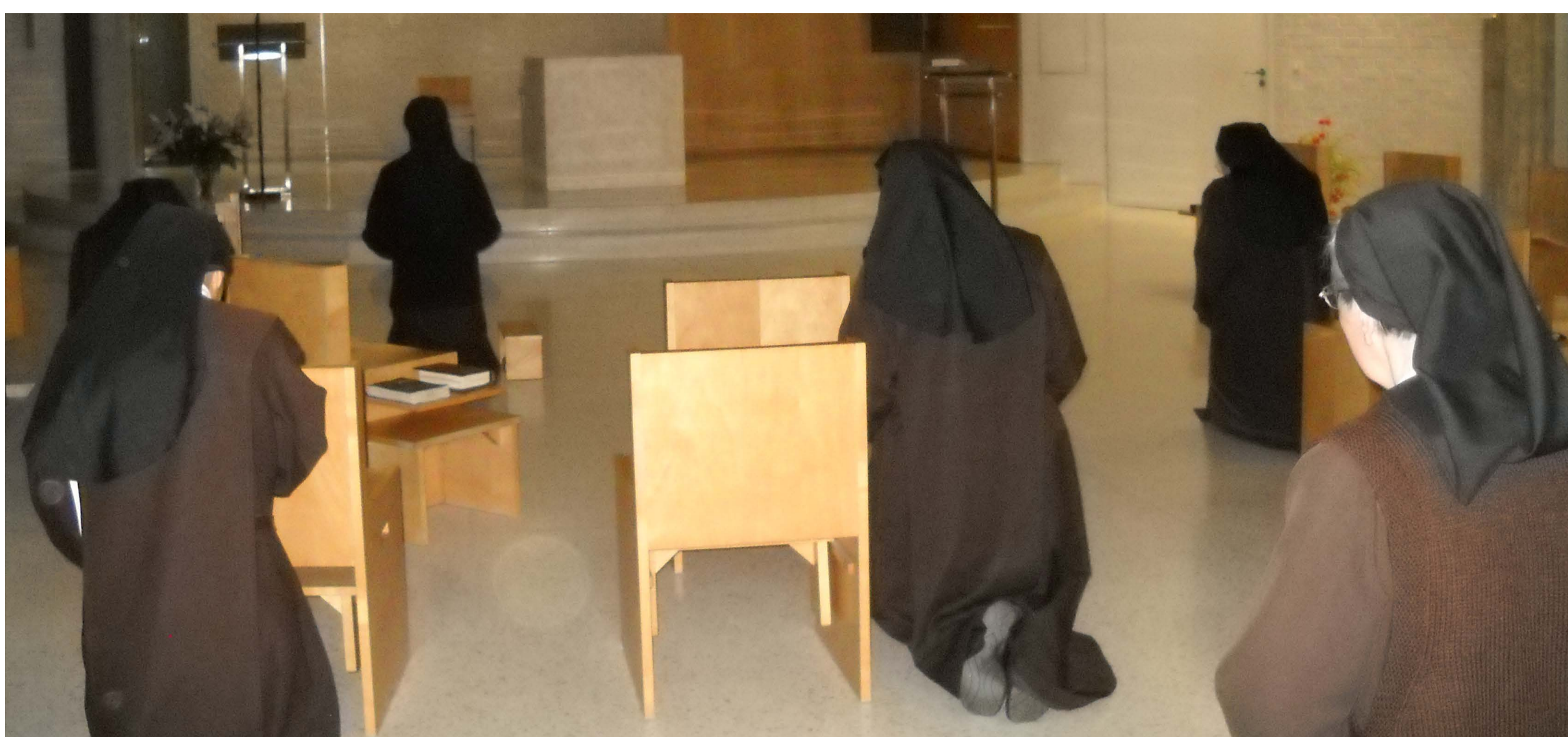
« Nu is de grootheid van de Mensenzoon zichtbaar geworden, en door Hem de grootheid van God. Als Gods grootheid door Hem zichtbaar geworden is, zal God Hem ook in die grootheid laten delen, nu onmiddellijk. » (Joh 13, 31-32)

« In een nacht, aardedonker, in brand geraakt en radeloos van liefde, - en hoe had ik geluk! – ging ik eruit en niemand die 't merkte – want mijn huis lag reeds te slapen. » (Jan van het Kruis, Donkere Nacht, Boek I, strofe 1)

Vader, ik geef me over aan U, doe met mij wat U wilt. Wat U ook met mij doet, ik dank U, ik leg mijn ziel in Uw handen. » (Heilige Charles de Foucauld)

Woensdag 5 april: Samen, naar de Waarheid

« Het ware leven, het leven dat de moeite waard is om geleefd te worden en een diepe vreugde achterlaat, is het leven waarin men zichzelf geeft, waarin men een reine, krachtige ziel bewaart... in voortdurende vriendschap met God.

» (Père Jacques de Jésus)

Ik zeg vaak in de loop van de dag de laatste woorden van het Onze Vader : « Breng ons niet in beproeving, maar verlos ons van het kwade ! »

Donderdag 6 april: Hij beminde ons ten einde toe

« Zoals Ik jullie heb liefgehad, zo moeten jullie elkaar liefhebben. » (Joh 13,34)

« Alle goedheid die wij hebben is geleend. God beschouwt ze als zijn eigen werk. God en zijn werk zijn één. » (Jan van het Kruis, Spreuken b, nr 29)

« Heer, wanneer wij U ontvangen in de Eucharistie, bent U degene die ons verwelkomt, sta ons toe ons te laten overspoelen door de liefde, om van onszelf te houden met de liefde waarmee u van ons houdt. »

Vrijdag 7 april: Tegenover het Kruis

« Onopvallend was zijn uiterlijk, hij miste iedere schoonheid, zijn aanblik kon ons niet bekoren. Hij werd veracht, door mensen gemeden... Maar hij was het die onze ziekten droeg, die ons lijdten op zich nam. » *(Jes 53,2-4)*

« Naarmate we ons verenigen met Christus, als God komt, spreekt Christus God ons over de anderen: hoe wil je dat je zijn vriend bent en dat hij ons over iets anders spreekt dan de immense nood van de anderen, van de mensenmassa » *(Père Jacques de Jésus)*

Op deze Goede Vrijdag bid ik de kruisweg, of als het niet kan een "statie" naar keuze. En daar, terwijl ik erover nadenk, laat ik Jezus tot mij spreken... Ik aanvaard dat Zijn Liefde in mij leeft.

Zaterdag 8 april: Hopen op de uitstorting van het Leven

« En houd dit voor ogen: Ik ben met jullie, alle dagen, tot aan de voltooiing van deze wereld. » *(Mt28, 20)*

« Nu woont u verborgen onder ons. Te allen tijde en op alle plaatsen worden vanuit uw tent troost, licht en kracht uitgestort in de zielen hier beneden die bij U hun toevlucht zoeken. » *(St. Theresia Benedicta van het Kruis)*

Om het leven te laten ontspruiten, neem ik de gewoonte om langzaam het kruisteken te maken, terwijl ik met geloof belijd : «... in de naam van de Vader en van de Zoon en van de Heilige Geest ».

